

En syförening bildas.

Ett stycke kvinnogärning i Sveriges kyrka.

I biskop Nils Bolanders nyligen utkomna Herdabrev till Lunds stift, säger han: "När vi ger glädjen över vår kallelse till tjänst i Sveriges kyrka fritt spelrum, får vi inte glömma bort de förkättrade syföreningarna Där arbetas och arbetas intensivt och målmedvetet för diakoni och mission, sjömansvård, ----- kyrkobyggen och församlingsbyggen m.fl. ändamål av både stifts- och rikskyrklig natur. Det åtskilliga milloner per år som på detta sätt arbetas ihop under uppbyggliga och trivsamma former ..."

Lundabispens erkännssamma ord om våra syföreningar ringde i mina öron, när jag i anledning av Bäls kyrkliga syförenings högtid denna dag, tänkte på våra syföreningars och missionskretsars trofasta och trägna arbete i kärlek och offerglädje för Guds rike i och genom vår kyrka.

Det är inte i någon självberömmelse eller känsla av att ha utfört någonting som Bäls kyrkliga syförening högtidlighåller sin 30-åriga tillvaro och verksamhet, utan som en ödmjuk tacksägelse över att få vara med i Guds verk. Någon gång i febr. mån. år 1929 kom man här i Bäl överens om att bilda en kyrkliga syförening och initiativtagare var barnmorskan fru Hildur Johansson som också blev dess första föreståndarinna och kvarstod som sådan under många år.

Hon var en energisk och viljestark person men också gripen av den kärlek som vill verka och tjäna.

Mariadagen 1929, det var en torsdag, hölls den nybildade syföreningen sin första fest, och den hölls uppe i stora salen vid Gute.

Fru Johansson inledde med några ord om vad syföreningen hade som uppgift och mål och psalmsången ljöd frimodig och stark en menighet som uppgick till över etthundra personer.

Med 50 öre pr person i inträde inflöt 56 kr. och vid försäljningen av skänkta varor, paket m.m., inflöt 176:97.

Redan ~~xxxxxx~~ år i juli mån. samma år hölls åter en festlighet, denna gång en friluftsfest i trädgården vid Uppuse.

Lärarinnan Anna Rosénⁿ hade inövat ~~xxxxxxx~~^{ett} strålande vackert sagospel som mottogs med starkt bifall. Kaffeborden var dekorerade med små blomstersmyckade "majstänger". Inte mindre än 206 kr. inflöt i inträdes och kaffeavgifter.

År 1930 hölls en Luciafest på själva Luciadagen. Den inleddes med gudstj. i kyrkan, där Gammelsvenbypastorn Kristoffer Hoas talade och berättade om svenskbybornas öden och faror under hemresan till sina fäders land här i Sverige.

Kyrkan var till trängsel fylld av folk att ^{även} så mycket extra platser som kunde anskaffas fylldes.

Efter gudstjänsten fortsatte festen nere vid L:a Bäls, den gård som numera är ödegård. (1959)

Hur människorna fick rum är omöjligt att förstå.

Redan då skänkte syf. 300 kr. till kamin i kyrkan.

Och för att nämna ännu någon fest i de första årens livliga verksamhet, kan 6:e juni-festen 1931 bringas i åtanke. Den hölls i Sudergårda äng.

Folk kom i skaror från olika håll. Föredrag hölls av skoll. Höggren.

Även då framförde barnen en sagopjäs. Innan Föreningsgården byggdes hölls försäljningar och missionsauktionerna i hemmen, liksom givetvis alla synöte. Så har syföreningen arbetat under alla dessa år, ibland i medvind och ibland i motvind, men alltid för samma mål.

Ännu äro flera med som var med vid syföreningens bildande och vi bringa dem liksom alla syf. medlemmar ett varmt tack för trogen och välsignelserik tjänst i församling och kyrka.

Många äro de gåvor som syf. givit för olika ändamål, såsom till missionen, diakonien m.m.

Till Bäls kyrka har lämnats värdefulla gåvor, av vilka kan nämnas utom den kamin, som omnämnts, även mattor, altarduk, duk i sakristian, altarvasar av malm, ljusstakar, och nu utlovad ~~mässkrud~~ vit mässkrud o.s.v. Sist av allt tack vi all nåds Gud för hans hjälp genom flydda år.

Jag slutar med en hyllningsdikt tillägnad syföreningarna i vårt land av biskop Bolander.